

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa M. D.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń SA w Warszawie

o zapłatę i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim

wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 lutego 2012 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o
kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lutego 2012 , Sąd ten zasądził na rzecz powoda koszty postępowania w kwocie 2 700 zł. Postanowienie to skarży powód zarzucając błędne zastosowanie § 6 ust 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji wynosiła 220 tys. zł. Apelacja ta została oddalona w całości. W tej sytuacji skoro Sąd Apelacyjny orzekał na podstawie art. 98 k.p.c., powinien, przy obliczaniu wysokości należnego powodowi wynagrodzenia z tytułu kosztów postępowania, zastosować stawkę określoną w § 6 ust. 7 a nie w § 6 ust. 6 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.